

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 26 aprilie - 2 mai 2015

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Isus a înviat din morți! Și ne-a adus Viața!

Îndrăgostește-te de viață! Trăiește viața cu Cristos! Bucură-te de darul vieții! Cristos, Regele nostru, a înviat pentru noi din morți și ne-a redat viața. Cristos, Cuvântul Veșnic, a înviat pentru noi din morți ca să prețuim viața. Cristos, Lumină din Lumină, a înviat pentru noi din morți ca să descoperim sensul vieții. Prin Cristos noua viață a început! Cu Cristos noua viață este posibilă după fiecare cădere! În Cristos noua viață îl ajută pe om să pătrundă planul de iubire a lui Dumnezeu.

Viața este un mister. De aceea are nevoie de Dumnezeu.

Viața este o minune. De aceea îi aparține lui Dumnezeu.

Viața este un dar. De aceea trebuie trăită cu Dumnezeu.

Te rog, privește în jurul tău și vezi ce înseamnă viața.

Fiecare om îți va oferi un răspuns personal...

Viața înseamnă suferință, durere, dezamăgire...

Viața înseamnă fericire, dăruire, iubire...

Viața înseamnă muncă, familie, speranță...

Viața înseamnă greutate, boală, singurătate...

Viața înseamnă distracție, sentimente bune și rele, căderi și urcușuri...

Viața înseamnă ziua de ieri care a trecut, ziua de azi care este un dar și ziua de mâine care este un mister...

Te rog, privește în jurul tău și caută asemănări pentru viață.

Fiecare om îți va oferi un răspuns personal.

Cristos Înviat înobilează viața!

Cristos Înviat îl ajută pe om să înțeleagă viață!

Cristos Înviat este viața și face parte din viața ta!

www.pastoratie.ro

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Cristian Ciupleu, Ana Ciocan, Floare Faur și Cristina Todorean** în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

(...) *Piatra morții.*

Pe lângă piatra păcatului, există piatra morții. Piatra finală. Piatra dispariției. Și totuși, exact această piatră a fost mutată de pe mormântul lui Isus. “Îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și ședea deasupra ei.” Aceasta a făcut pământul dintotdeauna – a așezat speranțele omului într-un mormânt și apoi a sigilat porțile ca să nu mai iasă. Însă pământul a condus prea mult timp. Pământul a spus destul și a făcut destul. Acum este rândul lui Dumnezeu, și Dumnezeu a preluat conducerea. Astfel “îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra”. Dacă omul nu a deschis mormântul, însuși Dumnezeu a făcut-o. Mai mult, El îl ține deschis; căci după ce îngerul a prăvălit piatra, “ședea deasupra ei”. Nu a fost o înfrângere temporară a răului. Această “ședere” pe piatră a fost victoria, cucerirea finală.

“Și a prăvălit o piatră la ușa mormântului.” Acesta părea a fi sfârșitul. Moartea nu este niciodată sfârșitul poveștii. Nu este sfârșitul pentru pruncul care moare la o vârstă fragedă. Nu este sfârșitul pentru cel drag nouă a cărui viață este distrusă de cancer sau încheiată din cauza unei inimi slăbite. Nu este sfârșitul pentru acel tânăr soldat ucis pe câmpul de luptă în floarea vârstei. Nu este sfârșitul; pentru că piatra a fost dată la o parte.

Un misionar creștin prins de comuniști, apropiindu-i-se moartea sigură, a scris acest poem într-o scrisoare adresată unui prieten:

“Frică de moarte? Frică? De ce? Frică să văd fața Mântuitorului - Să îl aud cum mă primește și să văd Slava reflectată de răni de har? Frică? De ce?”

Dând la o parte piatra din grădina lui Iosif, Dumnezeu a îndepărtat cea mai mare piatră din câte există. A câștigat victoria finală și totală asupra păcatului și a morții. Toate pietrele care ne stau astăzi în drum nu sunt altceva decât ciobituri din vechea piatră. Însă vechea piatră – cea mai mare dintre toate – a fost dată la o parte.

Margaret Slattery a scris în cinstea celor care au murit în al doilea război mondial: “Există morminte în nisipurile Africii unde a fost îngropat un frate care a murit cu curaj; un prieten drag; un băiat care a câștigat la tenis și a traversat lacul în înot cu puține luni în urmă. Au fost îngropați acolo unde au căzut. Deasupra la astfel de morminte există o voce care spune: ‘Nu este aici’. În Bataan-ul îndepărtat au îngropat o infirmieră care fusese bună și veselă și foarte îndrăzneată; un medic care cu ultima lui fărâmbă de putere i-a slujit pe cei aflați în durere; și un patriot filipinez, unul dintre cei mai remarcabili fii ai țării sale. Deasupra mormintelor lor, în bătaia vântului, o voce clară spune: ‘Nu este aici – nu este aici – pentru că Eu trăiesc, și ei trăiesc’.” “Cine ne va prăvăli nouă piatra de la ușa mormântului?”

“Dar, ridicându-și ochii, au văzut că piatra fusese răsturnată; căci era foarte mare. Și, intrând în mormânt, au văzut un tânăr șezând în partea dreaptă, îmbrăcat în veșmânt alb, și s-au spăimântat. Iar el le-a zis: Nu vă înspăimântați! Căutați pe Isus Nazarineanul, Cel răstignit? A înviat! Nu este aici. Iată locul unde L-au pus.”